

Arrest

nr. 287 806 van 20 april 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 5 maart 2022 en verzoekt op 8 maart 2022 om internationale bescherming. Op 20 oktober 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend wordt verzonden aan verzoeker, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bezit de Nigeriaanse nationaliteit en bent geboren in het Emanuel ziekenhuis in Eket, Akwa Ibom, Nigeria, op 21 mei 2000.

U werd geboren in Eket en woonde daar tot uw negende samen met uw ouders, broers en zussen en een tante. U liep school in Benin City, waar u op internaat zat. Uw vakanties spendeerde u zowel in Ikoro, Pere Quarters, waar uw tante en andere familieleden woonden, als in Eket, bij uw ouders.

Nadat u bent afgestudeerd, verbleef u afwisselend in Eket en Benin City tot 2019. Begin november 2019 leerde u K. kennen toen u uw haar liet knippen in zijn salon. Jullie raakten aan de praat en sindsdien wilde hij u inlijven in de cult, Supreme Vikings Confraternity. Ook de vrienden van K., S. en O., probeerden u te overtuigen. Op 26 november 2019 kwam K. bij u langs en vertelde u dat u de volgende dag zou toetreden tot de cult. U vertrok daarom op 27 november 2019 naar Enugu, Enugu State. Daar verbleef u minstens 3 maanden en werkte als een security guard. Uw collega wilde echter uw baas beroven en kidnappen. U weigerde deel uit te maken van het plan en vertrok midden januari 2020.

U ging daarna naar Abakaliki, Ebonyi State, waar u werkte voor C. F. C. Ze betaalden u echter niet en u vertrok. U verhuisde vervolgens naar Afipo in maart 2020. U deed er allerlei kleine werkjes. Na ongeveer vier maanden vertrok u, na een dispuut omtrent de huurprijs, en keerde daarna terug naar Eket.

U startte de procedure op om naar Oekraïne te komen en verbleef in de periode van augustus 2020 tot juni 2021 afwisselend een paar maanden in Benin City en Eket. In die periode had u een kleine aanvaring met twee militairen toen een ervan u op uw gezicht sloeg en u daarna begon te vechten met de andere. Op uw verjaardag in 2021 was u in Ikoro waar het landendispuut tussen de Ikoro en Obazuwa begon. De auto waarin u zich bevond, werd tegengehouden door Obazuwa vertegenwoordigers. Er begon een discussie, maar uiteindelijk konden jullie na een tiental minuten toch vertrekken.

U vertrok in juni 2021 met het vliegtuig naar Oekraïne met uw neef, D. T. G. Door de oorlog in Oekraïne ontvluchtte u het land en kwam up toe op het Belgische grondgebied op 5 maart 2022. Drie dagen later, op 8 maart, diende u officieel een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde asielinstanties.

Ter staving van uw verzoek legde u verschillende documenten voor: een USB stick met 83 foto's en videofragmenten van u, een medisch attest met de melding dat u recent psychologische consultaties volgt, uw reisdocumenten van Oekraïne naar België, uw visumaanvraag voor Ierland (dd. 22/04/2022), een rapport van COVID testresultaten, een medisch certificaat van de 'government of Akwa Ibom State of Nigeria', uw WAEC resultaten alsook uw resultaten van de middelbare school, uw gezondheidskaart als kind door de 'National Programme on Immunization', uw 'immunization card' van Exxonmobil en enkele documenten gerelateerd aan uw studies in Oekraïne.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u voor uw persoonlijk onderhoud op 5 juli 2022 geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Wel is het zo dat u op het einde van uw persoonlijk onderhoud een attest neerlegde, waarin valt te lezen dat u door een psycholoog gezien werd op 4 juli 2022. Uit het attest valt echter niet af te leiden dat u hierdoor bijzondere procedurele noden in uw hoofde vastgesteld kunnen worden die tot bepaalde maatregelen tijdens het interview zouden nopen. Het Commissariaat-generaal heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen tijdens het persoonlijk onderhoud. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van het onderwijs en uw aanvaring met de cult, Supreme Vikings Confraternity. U vreest bij terugkeer de politie en enkele leden van de Supreme Vikings Confraternity cult, met name K. en O. U vreest dat u snel zou sterven omdat u geen plaats zou hebben om te verblijven (Notities persoonlijk onderhoud, dd. 28.06.2022 (hierna NPO), p.20-21, 29).

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven dient er te worden vastgesteld dat er u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden gegeven. Uit onderstaande vaststellingen blijkt dat de door u aangehaalde vrees niet heeft weten te overtuigen.

Ten eerste geeft u meerdere malen aan dat u omwille van het onderwijs uw land van herkomst verliet (NPO, p.27, 28). U geeft aan dat u kon beginnen studeren aan een universiteit in Eket en Port Harcourt, maar daar geen vliegtuigbouw kon studeren. Daarvoor zou u moeten studeren aan de universiteit in Zaria

State. U verklaart dat dit als christen geen optie was gezien uit uw algemene informatie bleek dat de staat gewelddadig is omdat het allemaal moslims zijn (NPO, p. 11). U vond daarom Nigeria niet geschikt voor uw studies en keek naar andere internationale opties, waaronder Oekraïne (NPO, p.4). **Hieruit kan afgeleid worden dat u Nigeria uiteindelijk verliet in 2021 met als doel studies te kunnen aanvatten in het buitenland – en niet zozeer omdat u het land diende te ontvluchten omwille van een persoonlijke vrees of persoonlijke problemen in uw land van herkomst.**

Desalniettemin, verklaart u bij de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het persoonlijk onderhoud dat u enkele problemen heeft gekend in Nigeria. Deze hebben echter niet weten te overtuigen door ofwel gebrek aan geloofwaardigheid ofwel een onvoldoende zwaarwichtigheid.

Ten eerste verklaart u dat u problemen kende met de cult Supreme Vikings Confraternity in Eket waardoor u niet meer zou kunnen teruggaan naar uw thuisstad. U zou in november 2019 in contact zijn gekomen met enkele cultleden die u probeerden te overhalen om zich aan te sluiten bij hen, de Supreme Vikings Confraternity. Na confrontatie met het cultlid K. op 26 november 2019, verliet u Eket. U vertrok echter niet meteen uit Nigeria, maar verbleef gedurende een paar maanden in enkele steden alvorens terug te komen naar Eket. Het duurde vervolgens ongeveer nog een jaar vooraleer u werkelijk uw land van herkomst verliet. U geeft bovendien aan dat Eket een kleine stad is en dat iedereen elkaar kent. Gevraagd of de cultleden dan zouden weten dat u terug was in de stad, reageert u affirmatief. U verklaart echter dat u in die periode geen problemen heeft gekend met de Supreme Vikings Confraternity (NPO, p.24). Het is dan ook opmerkelijk dat u gedurende al die tijd, een klein jaar, niet benaderd bent geweest door een van de cultleden. **Indien zij u werkelijk hadden willen rekruteren voor hun cult, lijkt het dan ook aannemelijk dat ze u hierover na uw terugkeer opnieuw zouden aanspreken. Niets wijst er dan ook op dat u enige problemen hieromtrent zou kennen in geval van terugkeer naar uw land van herkomst – met name naar uw thuisstad Eket. U leefde immers gedurende één jaar, met tussenperiodes in Ikoro, zonder enige problemen in deze stad (in de periode 2020-2021) – nadat u in november 2019 benaderd zou zijn door enkele cultleden.**

Bovendien dient er te worden vastgesteld dat u niet heeft weten te overtuigen wat betreft de actor(en) van vervolging door de door u weinig overtuigende en veranderende verklaringen over de spilfiguur in het asielrelaas – met name de persoon die u zou willen rekruteren voor de cult. U geeft aan dat uw toetreding telkens ter sprake kwam toen u K. of zijn vrienden zag. Gevraagd naar die vrienden, geeft u aan dat u ze niet echt kent, maar ze meestal rond S. hingen (NPO, p.22). Aangezien u tot dan S. nog niet vermeld had tijdens het persoonlijk onderhoud, wordt er u gevraagd wie S. is waarop u aangeeft dat u zich vergiste. U bedoelde namelijk K. en niet S. (NPO, p.21). Dit is echter niet de enige keer dat u zich vergist tussen deze twee namen. Wanneer u bijvoorbeeld vertelt over de gebeurtenis hoe de vrienden van K. u probeerden te overtuigen op restaurant, dient u meerdere malen gewezen te worden op het feit dat u K. en S. door elkaar haalt. Ook na deze confrontatie, wanneer u de avond meer in detail bespreekt blijft u de personen K. en S. steeds door elkaar te halen (NPO, p.23).

Niet alleen de namen slaat u door elkaar, meer zelfs, u blijkt zelf niet goed de opeenvolging van de evenementen te kennen en past uw antwoorden telkens aan, aan de gestelde vragen. Zo geeft u eerst aan dat u in eerste instantie met S. aan het praten was toen u O. en P. tegenkwam. Na de confrontatie met uw eigen verklaring dat P. de roepnaam is van S., past u uw antwoord opnieuw aan. U zou namelijk met O. en S. aan het eten zijn. Gevraagd wie u dan tegenkwam, zou u opeens u met O. en K. aan het eten zijn en verklaart u dat S. zich daarna pas aansloot bij het gezelschap. U verandert uw verhaal nog een vierde maal en stelt dat O. u opzocht in het restaurant wanneer u op K. aan het wachten was. Pas daarna kwamen ook K. en S. (NPO, p.23) – dit ter illustratie van uw wat verwarrende en weinig duidelijke verklaringen over uw aanvaringen met de vermeende cultleden in Eket. Hoewel de aanvaring met de Supreme Vikings Confraternity de spil zou gevormd hebben van uw vlucht uit Eket, is het dan ook zeer bijzonder te noemen dat u er niet in slaagt om een consistent verhaal af te leveren. **Uw constante veranderingen van uw relaas alsook het gebrek aan een duidelijk beeld van de beweerde actor(en) van vervolging ondermijnen derhalve de geloofwaardigheid van de door u naar voorgeschoven problemen met de Supreme Vikings Confraternity.**

Vervolgens dient er ook gewezen te worden dat u verklaart niet terug te kunnen gaan naar uw land van herkomst omdat u de politie vreest omdat u ervan overtuigd bent dat u nog steeds gezocht wordt door hen (NPO, p.29). Wanneer u de kans krijgt om vrijuit uw problemen te beschrijven die u kende en ervoor zorgden dat u Nigeria verliet, maakt u echter geen melding van het conflict dat u zou hebben gehad met een militair hoewel u dit wel vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Wanneer u hiernaar gevraagd wordt, blijkt u een militair te hebben aangevallen nadat zijn partner u sloeg in 2020 (NPO, p.26).

U kan echter niet zeggen wie die militair was of wanneer dit conflict precies plaatsvond (NPO, p.25-26). Gevraagd of u nadien nog problemen heeft gekend met hem (of andere militairen), antwoordt u negatief. **Bijgevolg kunnen we spreken van een geïsoleerd incident zonder dat dit verder enige noemenswaardige problemen veroorzaakte in de ruime periode (dat u nog in Nigeria verbleef) na dit vermeende incident. Bovendien dient er gewezen te worden op de vaststelling dat u zonder problemen uw visum heeft kunnen aanvragen en u Nigeria op legale manier heeft kunnen verlaten zonder enige problemen (NPO, p.15). Het is dan ook niet aannemelijk dat u gezocht zou worden door de Nigeriaanse autoriteiten (naar aanleiding van een vermeend eenmalig incident met een Nigeriaanse militair) en u werkelijk een gegronde persoonlijke vrees zou hebben ten opzichte van deze autoriteiten.**

Vervolgens haalt u ook het algemene grond- of eigendomsdispuut tussen de Ikoro en Obazuwa aan als reden waarom u niet meer terug zou kunnen gaan naar Pere quarters, Benin City. U geeft aan dat enkele dagen na uw verjaardag in 2021 de auto waarin u zich bevond met nog enkele dorpelingen erin werd tegengehouden door Obazuwa vertegenwoordigers. Na dit incident, louter een woordenwisseling waarbij u vooral de anderen aan het woord liet, kende u geen problemen meer in het kader van dit algemene probleem hoewel u nog enkele dagen in Ikoro verbleef alvorens naar Abuja te vertrekken. Dit incident lijkt bijgevolg niet enkel voldoende zwaarwichtig in het kader van de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, het draait hier bovenal eveneens om een geïsoleerd incident waarbij u niet persoonlijk geïmponeerd werd – in het kader van een groter conflict tussen twee gemeenschappen – tijdens een passage in een regio waar u niet eens woonachtig was.

U geeft verder aan dat u een doelwit zou zijn indien u terug zou gaan omdat uw familie een gekende familie is in Ikoro. U verklaart dat uw vader waarschijnlijk in Pere quarters verblijft, maar vaak rondreist (NPO, p.4, 12, 29). Dat u, als lid van een bekende familie, een risico zou vormen in geval van terugkeer is slechts gebaseerd op loutere vermoedens en veronderstellingen zonder concrete aanwijzingen. Bovendien heeft u nooit enige problemen in Nigeria gekend omwille van uw lidmaatschap van een 'bekende' familie toen u nog in Nigeria verbleef. Gevraagd naar andere familieleden in Ikoro, geeft u bovendien aan dat deze verre familieleden zijn. Gevraagd of zij dan eventueel problemen kennen met de Obazuwa mensen, geeft u aan dat u denkt van wel maar u niet vaak met hen communiceert. Het is opvallend dat iemand die beweert een persoonlijke vrees te hebben vervolgd te worden door de Obazuwa louter omwille van uw herkomst zo weinig op de hoogte is van eventuele problemen, noch van uw familieleden, die net als u een vermeend doelwit zouden kunnen vormen en problemen zouden kunnen ondervinden naar aanleiding van dit landdispuut. Verder geeft u aan dat degene met wie u wel communiceert wel problemen zouden kennen. Zo verklaart u dat als het niet de Obazuwa zijn, het met Benin mensen [is]. En dan heb je ook nog het Hausa conflict (NPO, p.29). Het is dan ook duidelijk dat u alleen de algemene situatie aanhaalt en op geen enkel moment een persoonlijke vrees. Het lijkt erop dat u alle mogelijke conflicten in of verder uit uw regio van herkomst aanhaalt zonder dat u ook maar in het minst kan aantonen op welke manier uzelf persoonlijk geraakt zou kunnen worden ten gevolge van deze disputen of conflicten. Bovendien dient er ook te worden gewezen op de vaststelling dat - hoewel u verklaart een risico te lopen omwille van uw familiebanden - uw vader dit in zijn beëdigde verklaring niet vermeldt. Integendeel, hij verklaart dat u net slachtoffer zou worden omdat u een youth executive bent, iets wat u tijdens uw persoonlijk onderhoud hoegenaamd niet zelf vermeldt. Verder legde u tijdens uw persoonlijk onderhoud een USB stick voor. De bestanden 16 a-d hebben betrekking op het Obazuwa conflict, waarvan twee videofragmenten van een bepaalde nieuwszender. Hoewel deze niet gedateerd zijn, werd er één van de video's teruggevonden via Youtube. Daaruit blijkt dat het filmpje werd opgeladen op 14.08.2021. Diezelfde nieuwszender maakte echter reeds in december 2020 notie van het Obazuwa conflict. Dat zou erop wijzen dat het conflict reeds gaande was toen u besliste Ikoro te bezoeken wat demonstreert dat u weinig persoonlijke vrees had om geïmponeerd te worden op dat ogenblik omwille van dit specifieke conflict wat uw persoonlijke vrees verder ondermijnt (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). De twee andere video's (a-b) filmen een hand die een huls van een kogel vastheeft en een man die een kogel in de lucht afvuurt. De persoon die filmt komt echter niet in beeld. Er kan daarom niet met zekerheid worden bevestigd dat deze beelden enerzijds door u gefilmd werden en anderzijds zij in Ikoro gefilmd zijn. Bovendien bewijzen deze beelden ook niet dat er effectief een conflict gaande is in de regio. Bijgevolg hebben deze beelden geen meerwaarde in het kader van uw asielrelaas.

Tot slot dient er ook gewezen te worden op het feit dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud aangaf dat uw paspoort afgenomen werd door de agent die uw trip naar Oekraïne regelde na een gelddispuut. Dit paspoort zou geldig zijn van 2017 tot 2022 (NPO, p.15) Uit de documenten die u voorlegde, blijkt echter dat u tijdens uw verblijf in België een visumaanvraag indiende bij de Ierse ambassade op 22 april 2022

(zie administratief dossier). Uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt, blijkt dat het om evidente redenen noodzakelijk is om een paspoort voor te leggen bij een dergelijke visumaanvraag (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Het is dan ook opmerkelijk dat u in uw visumaanvraag toevallig ook een paspoort voorlegde waarvan de geldigheid 2017- 2022 is. Het lijkt dan ook weinig twijfel dat u hetzelfde paspoort waarmee u naar Oekraïne reisde voorlegde bij de Ierse autoriteiten en uw paspoort dus niet geconfisqueerd werd door de agent in kwestie. Er kan bijgevolg ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u werkelijk bedreigd zou zijn door deze agent en gearresteerd werd naar aanleiding van het conflict tussen u, uw neef en de agent. Op een verzoeker om internationale bescherming rust de medewerkingsplicht wat onder meer inhoudt dat u correcte verklaringen aflegt. **Niettegenstaande u bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op deze medewerkingsplicht, blijkt bijgevolg dat u hier niet aan heeft voldaan en u opzettelijk het commissariaat-generaal heeft proberen te misleiden (NPO, p.2).**

Ter staving van uw verzoek legt u uw reisdocumenten van Oekraïne naar België voor alsook uw documenten die uw verblijf en studies in Oekraïne bevestigen. Noch uw verblijf in Oekraïne noch uw reis naar België wordt hier echter in twijfel getrokken en hebben geenszins een invloed op de eerder genoemde vaststellingen. Verder legde u uw visumaanvraag (22.04.2022) voor Ierland neer die hierboven reeds besproken werd. U legde ook nog een USB-stick met daarop 83 bestanden voor. Deze bestanden bevatten zowel foto's, PDF bestanden als audio-fragmenten en video's. Zij tonen vooral de rondreis die u in Nigeria maakte in 2019-2020. Ook staan er bestanden op betreffende uw trip naar Oekraïne en de problemen die u daar kende met de eerder vermelde agent. Er dient te worden opgemerkt dat deze bestanden echter geen betrekking hebben op de door u aangehaalde feiten waardoor u uw land van herkomst verlaten zou hebben en dus ook geen invloed hebben op de hierboven gemaakte vaststellingen. De bestanden aangaande het Obazuwa conflict werden hierboven reeds besproken (zie supra). Op de USB-stick staat er ook nog een video van een vrouw die onthoofd wordt. U verklaart dat u die video verkregen had via uw vader en hij u vertelde dat dit een tante was. U kan deze boude bewering echter op geen enkele manier staven en kan geen enkele concrete details geven over de vrouw, of hoe zij precies gerelateerd is aan u, of wat haar naam is aangezien u haar nog nooit eerder had gezien (NPO, p.18).

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 15 juli 2022. Uw advocate stuurde haar eigen gemaakte notities van en tijdens het persoonlijk onderhoud samen met haar en uw opmerkingen door op 29 juli 2022. Uw advocate geeft aan dat de notities van de protection officer meerdere misverstanden bevatten alsook op een aantal punten niet volledig zijn. Ter staving van deze stelling, baseert uw advocate zich op haar eigen notities van het persoonlijk onderhoud. Uw advocate stelt dat de verschillen in haar notities de integriteit van de notities van de protection officer aantasten. Er kan echter niet worden aangetoond dat de notities van de advocate wel een correcte weergave zouden zijn van het persoonlijk onderhoud en niet op een later stadium zijn aangevuld. Bovendien hebben het leeuwendeel van de correcties geen betrekking op de kern van uw relaas en de elementen die uw asielrelaas ongeloofwaardig maken. De opmerkingen die u formuleerde hebben voornamelijk betrekking op kleine inhoudelijke aanpassingen en spellingsfouten. U maakte ook nog de aanpassing dat u O. niet meer zou hebben gezien toen u terugkwam van uw trip in Nigeria. Dat u in de maanden na uw terugkeer in Eket niet meer in contact kwam met de cult hoewel u daar wel telkens enkele maanden verbleef, is opvallend – zoals hierboven reeds werd aangehaald. Verder wilt u in uw opmerkingen verduidelijken dat het geen optie was voor u om zich in een andere stad of dorp te settelen omdat u tijdens uw rondreis in Nigeria hevige discriminatie ondervond (Zie opmerkingen na persoonlijk onderhoud, 22.4, toegevoegd aan administratief dossier). Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud gaf u aan dat de video's deze discriminatie aantonen. Deze video's werden zorgvuldig bekeken en daaruit valt echter niet uit op te maken dat u met discriminatie te maken zou krijgen. Meer zelfs, u maakt er zelf geen melding van. Bovendien dient er ook te worden opgemerkt dat u wel degelijk steeds kon werken tijdens uw tocht door Nigeria. Er werd met uw opmerkingen rekening gehouden, maar deze zijn niet van die aard dat ze een ander licht werpen op bovenstaande beoordeling.

Uw advocate stuurde samen met de opmerkingen van uw persoonlijk onderhoud ook uw opmerkingen door over het interview bij de DVZ op 29 juli 2022. Er dient echter te worden gewezen op de vaststelling dat u deze reeds wou afgeven tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-Generaal, maar dat uw advocate deze eerst nog wou doornemen. Het is echter de bedoeling om deze opmerkingen zo snel mogelijk over te maken aan het Commissariaat-Generaal. Het persoonlijk onderhoud is hier het geschikte moment voor. Vermits deze opmerkingen pas verstuurd werden nadat u een kopie van de notities van uw persoonlijk onderhoud heeft ontvangen, kan er slechts beperkte waarde gehecht worden aan deze opmerkingen. In geval van slechte wil zouden de opmerkingen immers aangepast kunnen

worden (op basis van de notities van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS). U stuurde ook nog een kopie van het paspoort van uw moeder door net als een kopie van het "certificate of identification of identity/origin", en een kopie van de stemkaart van uw vader. Deze documenten bevestigen enkel de identiteit van uw ouders die hier niet in twijfel getrokken wordt. Een kopie van het vonnis betreffende E. U., uw tante, diende u ook in maar heeft evenmin invloed heeft op de beoordeling van het CGVS. Ook legde u een beëdigde verklaring vooropgesteld op 28.06.2022 door uw vader. Echter, gezien de beperkte bewijswaarde van dergelijke verklaringen, worden deze verklaringen beschouwd als loutere beweringen dewelke niet kunnen aanvaard worden als afdoende bewijs in het kader van uw asielaanvraag – zeker in het licht van de hierboven gemaakte pertinente vaststellingen.

Uit bovenstaande vaststellingen kan worden geconcludeerd dat u de door u aangehaalde vrees ten opzichte van uw land van herkomst niet heeft weten aannemelijk te maken. Zo zijn uw verklaringen over uw problemen met de Supreme Vikings Confraternity weinig coherent en consistent. Verder blijkt niet alleen uit uw relaas dat uw vrees voor de Nigeriaanse autoriteiten onvoldoende ernstig en gegrond is, ook is er de vaststelling dat u Nigeria zonder enige problemen (legaal) heeft kunnen verlaten in 2021 ondanks dat u verklaart gezocht te worden. U geeft zelf ook meermaals aan tijdens het persoonlijk onderhoud dat u het land heeft verlaten met als doel in het buitenland te kunnen gaan studeren. Verder verwijst u enkel naar algemene conflicten of de algemene situatie in uw land van herkomst zonder deze (op uw persoon) te concretiseren.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Edo en Akwa Ibom actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaten Edo en Akwa Ibom aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de rechten van verdediging en van "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen".

Verzoeker vangt de uiteenzetting van zijn middel aan met een algemene inhoudelijke toelichting bij enkele van de door hem geschonden geachte bepalingen en beginselen en gaat vervolgens in op de motivering van de bestreden beslissing over de asielaanvraag.

Vooreerst gaat verzoeker in op zijn vlucht uit Oekraïne. Hij is namelijk van mening dat de verwerende partij geenszins rekening houdt met de omstandigheden waaronder hij in België aankwam. Volgens verzoeker kan nochtans moeilijk ontkend worden dat de plotse uitbraak van een oorlog een grote impact op hem heeft gehad. Hij stelt dat, hoewel hij in Nigeria meermaals getuige is geweest van gewelddadig politieoptreden, oorlog iets was wat hij enkel in films zag, tot hij er midden in zat toen Oekraïne werd aangevallen door het Russische leger. Hij benadrukt dat dit *an sich* uiteraard al zeer traumatiserend is. Luidens het verzoekschrift komt daar nog bij dat zwarte personen die op dat moment in Oekraïne woonachtig waren en die eveneens het land wilden verlaten, te maken kregen met racisme en discriminatie en ook andere grote moeilijkheden ondervonden. Daarnaast betoogt verzoeker nog dat het voor zwarte studenten die Oekraïne ontvluchtten, zoals hijzelf, in de praktijk onmogelijk blijkt om hun studies te hervatten in de landen waar ze naartoe vluchtten, wat zorgt voor nog meer stress. Verzoeker citeert uit krantenartikelen ter staving van de voorgaande beweringen. Gelet op het voorgaande, stelt hij dat het aldus niet kan verwonderen dat hij zich soms vergist of dat er enkele zaken zijn die hij zich niet meer herinnert. Hij benadrukt en herhaalt dat de verwerende partij geen rekening hield met de uitzonderlijke omstandigheden waarin hij zich bevond, daar hij zich plotsklaps te midden van een oorlogszone bevond en ook te maken kreeg met zeer expliciet en schaamteloos racisme wanneer hij deze situatie probeerde te ontvluchten.

Vervolgens gaat verzoeker in op de redenen waarom hij niet kan terugkeren naar Nigeria. Hij oppert in dit verband in eerste instantie dat er onvoldoende rekening werd gehouden met de frequentie waarop hij getuige was van of betrokken was bij gewelddadige incidenten. Volgens verzoeker werd hij overal waar hij zich vestigde in Nigeria gevisieerd, werd hij scheef bekeken en kreeg hij problemen. Dit komt volgens hem omdat hij de mogelijkheid had om te studeren en van goede afkomst was en daardoor opviel, vooral door zijn taal, aangezien hij welbespraakt is en een zeer standaard Engels spreekt. Verzoeker hekelt dat de verwerende partij ieder incident afzonderlijk analyseerde, zonder met hun samenhang rekening te houden.

Verder wenst verzoeker in het verzoekschrift enkele punten uit zijn relaas te verduidelijken, aangezien hij – na het lezen van de bestreden beslissing – begrijpt dat enkele van zijn verklaringen verkeerd begrepen zijn. Ten eerste, wat betreft de stelling van de verwerende partij dat verzoeker zijn land verliet omwille van zijn studies, haalt hij aan dat de universiteiten in Nigeria vorig jaar voor een lange tijd gesloten waren wegens stakingen. Hij citeert ook uit een krantenartikel in dit verband.

Ten tweede gaat verzoeker in op de problemen die hij kende met de cult *Supreme Vikings Confraternity* in Eket. Waar de verwerende partij wijst op het feit dat hij na de problemen met de cult nog ongeveer een jaar in Eket verbleef voor hij het land verliet, benadrukt verzoeker in het verzoekschrift dat hij geen normaal leven leidde in Eket, daar hij in die periode ondergedoken leefde in afwachting tot hij het land kon verlaten en daar hij in die periode over en weer ging tussen Eket en Benin omdat hij niet lang op één plek kon blijven. Vervolgens stelt verzoeker vast dat hem wordt verweten de namen K. en S. door elkaar te halen en zijn antwoorden aan te passen naar gelang de vragen die gesteld werden. Enerzijds verduidelijkt verzoeker in het verzoekschrift dat K. en S. altijd samen waren en stelt hij dat wie K. zei, S. zei. Anderzijds benadrukt hij dat de bijnaam van S., P. is, zoals hij ook reeds verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud. Daarnaast betoogt hij in dit verband nog dat het normaal is dat hij zijn antwoorden aanpaste, aangezien hij uit de bijkomende vragen immers begreep dat zijn voorgaande antwoorden verkeerd begrepen werden. Hij is van mening dat, wat betreft het enige voorbeeld dat in de bestreden beslissing wordt aangehaald in dit verband, er bovendien aan herinnerd dient te worden dat de gebeurtenissen zich voordeden in 2019 en dat hij in de tussentijd veel meemaakte (zo verhuisde hij verschillende keren binnen Nigeria, verhuisde hij naar Oekraïne, bevond hij zich plots in een oorlogszone, moest hij vluchten en werd hij onderweg zeer slecht behandeld) en dat hij zenuwachtig was tijdens het interview. Dat hij zich niet meer exact kan herinneren wie reeds met hem in het restaurant was en wie niet, kan volgens hem dan ook niet verbazen. Hij voegt hier nog aan toe dat zich vergissen menselijk is en deze vergissing *an sich* niet van die aard is dat dit het verloop van de evenementen, noch zijn algemene geloofwaardigheid, kan aantasten. Verzoeker stelt vast de problemen met en de vrees voor de voormelde cult ten onrechte onderschat worden en dat het algemeen geweten is dat dergelijke bendes in Nigeria voor veel geweld zorgen.

Ten derde stelt verzoeker vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing oordeelt dat de vrees die hij heeft ten aanzien van de Nigeriaanse politie omwille van het dispuut die hij had met twee militairen, ongegrond is en dat een geïsoleerd incident betrof. Verzoeker stelt in dit verband opnieuw dat hij in deze periode “*constant in beweging*” was en vaak moest verhuizen, en dat hij daardoor de politie en militaire enigszins kon ontwijken. Bovendien is verzoeker van mening dat het gegeven dat hij problemen had met de politie in één staat, niet uitsluit dat hij een paspoort kon aanvragen en het land kon verlaten, daar deze zaken in Nigeria los van elkaar staan.

Ten vierde gaat verzoeker in op het gronddispuut tussen de Ikoro en Obazuwa dat hij aanhaalde tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij verduidelijkt in het verzoekschrift dat, hoewel dit incident wel degelijk plaatsvond, het niet de hoofdreden uitmaakte voor zijn vertrek uit Nigeria. Daarna stelt hij dat hij op zijn verjaardag naar Ikoro ging om afscheid te nemen van zijn familie, want hij zou de dag nadien een vlucht naar Abuja nemen, dat hij naar de “*koning*” van zijn dorp ging en dat ze samen enkele lokale gebeden uitvoerden. Hij vervolgt dat enkele jongeren van het dorp kort nadien een Obazuwa-banner opmerkten, dat hij en zijn neven samen met één van de dorpsoudsten per wagen op pad gestuurd werden om de vaststelling van deze jongeren te verifiëren en dat ze daardoor op de wegblokkade van de Obazuwa stuitten. Omdat ze de aanwezigheid van het Obazuwavolk konden bevestigen en omdat ze hen ook tegenkwamen, werden ze volgens verzoeker de “*Youth Executives*” genoemd.

Ten vijfde, wat betreft de problemen die verzoeker vreest te zullen ervaren omwille van zijn afkomst uit een gekende familie uit Ikoro, oppert hij dat het *an sich* niet uitmaakt dat hijzelf niet op de hoogte is van incidenten waarvan zijn familieleden het slachtoffer waren. Verzoeker is van mening dat het feit dat hij geen nauwe band heeft met zijn familieleden, immers geen afbreuk doet aan zijn afkomst. Hij weet dat zijn familie bekend is in Ikoro, met alle gevolgen van dien. Daarnaast betoogt hij dat het voor hem moeilijk is om meer informatie te weten te komen over wat zijn familieleden al meemaakten omwille van hun bekendheid, aangezien hij nauwelijks contact met hen onderhoudt. Luidens het verzoekschrift kan zijn relatie met zijn vader bijvoorbeeld beschreven worden als eerder zakelijk. Hij stelt voorts nog dat zijn vader verschillende broers en zussen heeft en dat hij hen niet allemaal kent en geen contacten met hen onderhoudt.

Ten slotte benadrukt verzoeker in het verzoekschrift dat hij niet langer in het bezit is van zijn paspoort en stelt hij dat hij voor het Ierse visum een formulier afdrukte dat hij op de website van de ambassade vond en dat hij naar de Ierse ambassade ging, maar dat het hem niet lukte om naar binnen te gaan.

Verzoeker concludeert, wat betreft de reden waarom hij niet kan terugkeren naar Nigeria, als volgt:

“De verzoeker besluit dat de verwerende partij de ernst van zijn situatie in Nigeria onderschatte. De verwerende partij focuste zich te veel op de individuele incidenten, zonder hun samenhang in rekening te nemen. Daarenboven werden de vele discriminaties waarvan hij het slachtoffer werd (hij was tot driemaal toe dakloos omdat niemand aan hem een huis of kamer wilde verhuren, hij kon nergens werk krijgen, enzovoort) in de bestreden beslissing niet geanalyseerd. Daarenboven, zoals infra wordt aangetoond, heeft het hele land te maken met geweld jegens burgers, hoewel de actoren niet in iedere regio dezelfde zijn. De verzoeker werd, waar hij ook ging, het slachtoffer van geweld en discriminatie, omdat het opvalt dat hij gestudeerd heeft, welbespraakt en van goede afkomst is. Indien hij vandaag naar Nigeria zou moeten terugkeren, zou hij nog meer dan tevoren geïsoleerd worden. Hij was lang afwezig uit het land en hij publiceerde op sociale media (in het bijzonder op Instagram) foto's van zijn verblijf in Oekraïne en in België. Hij zal, nog meer dan voordien reeds het geval was, geïsoleerd worden door militairen en bendes omwille van zijn gepercipieerde rijkdom. De verwerende partij concentreerde zich te veel op de individuele incidenten, zonder deze als een geheel te analyseren. De verzoeker is in geen enkele regio in Nigeria veilig, dat ondervond hij aan levende lijve. Zoals eveneens infra wordt uitgelegd, zijn de Nigeriaanse autoriteiten niet in staat om hem te beschermen. In tegendeel.”

In een volgend middelonderdeel gaat verzoeker in op de subsidiaire bescherming. Hij is van mening dat hij bij terugkeer naar Nigeria het slachtoffer zou worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij stelt in dit verband dat het duidelijk is dat de veiligheidssituatie in Nigeria op dit moment zeer volatiel is en dat hij bovendien vreest om persoonlijk geïsoleerd te worden, aangezien hij als terugkeerder uit het Westen als “rijk” gepercipieerd zal worden. Volgens verzoeker werd hij al geïsoleerd omwille van het gegeven dat hij standaard Engels spreekt, en geen pidgin of lokale taal, en zal hij, door zijn verblijf in Oekraïne en België, bij een terugkeer alleen nog maar meer opvallen en nog meer problemen ondervinden. Nadat verzoeker een korte theoretische uiteenzetting geeft over de subsidiaire beschermingsstatus, concludeert hij dat het hem toekomt aan te tonen dat hij in Nigeria het slachtoffer zou worden van willekeurig geweld. Hij haalt aan dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud enkele voorbeelden gaf van familieleden en vrienden die het slachtoffer werden van willekeurig geweld en geeft als voorbeeld dat hij zijn tante verloor aan bendes die haar ontvoerden, in de hoop zo een geldsom te ontvangen.

Vervolgens gaat verzoeker in op de algemene veiligheidssituatie in Nigeria. Zo stelt hij dat Nigeria op dit moment getroffen wordt door geweld uitgaande van verschillende actoren, gaande van onder andere gewapende bendes tot Boko Haram en zelfs de Nigeriaanse politie en dat ieder van deze conflicten een hoog aantal burgerslachtoffers eist. Daarnaast wijst hij uitdrukkelijk op het feit dat het land nog steeds te kampen heeft met een zeer hoge mate van politiegeweld en dat, met de verkiezingen van 2023 in het vooruitzicht, het duidelijk is dat de gemoederen snel hoog kunnen oplopen. Hij citeert uit landeninformatie om het voorgaande te staven. Verder concludeert verzoeker op basis van de door hem geciteerde – en al dan niet bij het verzoekschrift neergelegde – landeninformatie, dat het geweld in Nigeria overal in het land in stijgende lijn is. Uit het jaarverslag van *Human Rights Watch*, dat hij bij het verzoekschrift neerlegt als stuk 8, blijkt ook dat er schendingen van verschillende fundamentele rechten plaatsvinden in Nigeria. Hij benadrukt nogmaals dat het geweld in het land wijdverspreid is en dat geen enkele regio eraan ontsnapt.

Verzoeker concludeert in dit verband dat uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de situatie in Nigeria op dit moment wel degelijk een uitzonderlijke situatie is waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Nigeria, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon en dat hij, omwille van zijn profiel als hoogopgeleide terugkeerder uit het Westen, nog meer het risico loopt om het slachtoffer te worden van het willekeurig geweld.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vraagt verzoeker de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de bestreden beslissing te hervormen en om hem in hoofdore de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog, benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie, volgende rapporten met *weblinks* bij het voorliggende verzoekschrift:

- Nextier, “*Nigeria’s Security Situation Analysis Report*”, 29 september 2022 (stuk 3);
- ACLED, “*10 Conflicts to Worry about in 2022 - Nigeria: Multiple security threats persist around the country*” (stuk 4);
- ACLED, “*10 Conflicts to Worry about in 2022 - Nigeria: Multiple security threats persist around the country (Mid-Year Update)*” (stuk 5);
- Council on Foreign Relations, “*Nigeria Security Tracker Weekly Update: November 5-11*”, 16 november 2022 (stuk 6);
- Council on Foreign Relations, “*Nigeria Security Tracker Weekly Update: November 12-18*”, 21 november 2022 (stuk 7);
- Human Rights Watch, “*Nigeria - Events of 2021*” (stuk 8).

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de

toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker geeft niet aan welke bepaling van artikel 47 van het Handvest, dat het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht behelst, specifiek door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Evenmin geeft hij concreet aan waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt de schending van dit artikel niet dienstig aangevoerd.

Evenmin werkt verzoeker uit welke van de bepalingen in artikel 48/5 door de verwerende partij zou(den) zijn geschonden. Voorts geeft hij niet concreet aan waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt ook deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

2.3.5. In de mate dat verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.6. In zoverre verzoeker verder aanvoert dat zijn rechten van verdediging zouden zijn miskend, kan voorts worden opgemerkt dat de procedure voor de commissaris-generaal geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet en verzoeker toont niet concreet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing, die een bestuurlijk karakter heeft. Verzoeker toont te dezen ook anderszins niet aan dat of op welke wijze zijn rechten van verdediging geschonden zouden zijn.

2.3.7. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven onder meer in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en deels aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. Verzoeker verklaart zijn land van herkomst te hebben verlaten omwille van het onderwijs en zijn aanvaring met een cult. Hij vreest bij terugkeer naar Nigeria enerzijds enkele leden van de *Supreme Vikings Confraternity* cult, met name K. en O., omdat zij hem bedreigden toen hij weigerde zich bij hen aan te sluiten en anderzijds de politie, omdat hij denkt nog steeds door hen gezocht te worden na een aanvaring met twee militairen. Daarnaast haalt verzoeker ook het grond- of eigendomsdispuut tussen de Ikoro en Obazuwa aan omdat hij vreest ook in deze context een doelwit te zijn indien hij terug zou gaan naar Nigeria, vooral omdat zijn familie een gekende familie is in Ikoro. Ten slotte vreest hij bij terugkeer naar Nigeria ook de agent die zijn reis naar Oekraïne regelde, omdat er tussen hen een gelddispuut ontstond.

Blijkens de bestreden beslissing kan (i) uit verzoekers verklaringen afgeleid worden dat hij Nigeria in 2021 verliet met als doel studies te kunnen aanvatten in het buitenland en niet zozeer omdat hij het land diende te ontvluchten omwille van een persoonlijke vrees of persoonlijke problemen in zijn land van herkomst. Daarnaast (ii) kunnen de problemen die verzoeker desalniettemin beweert te hebben gekend in Nigeria niet overtuigen, ofwel door gebrek aan geloofwaardigheid, ofwel doordat ze onvoldoende zwaarwichtig zijn. Ten eerste (a) kan er geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker naar voor geschoven problemen met de cult *Supreme Viking Confraternity*. Dit enerzijds omdat hij gedurende één jaar (met tussenperiodes in Ikoro) in zijn thuisstad Eket zonder problemen kon wonen, nadat hij daar in 2019 benaderd werd door enkele cultleden, en anderzijds omdat hij zijn relaas in dit verband constant verandert en geen duidelijk beeld schept van de beweerde actor(en) van vervolging. Ten tweede (b), wat betreft verzoekers vrees dat hij nog steeds gezocht wordt door de politie in Nigeria na een incident met twee militairen, oordeelt de commissaris-generaal dat het incident met de militairen een geïsoleerd incident betreft zonder dat dit verder enige noemenswaardige problemen veroorzaakte in de ruime periode na dit vermeende incident en wordt er gewezen op het feit dat het niet aannemelijk is dat hij gezocht zou worden door de Nigeriaanse autoriteiten naar aanleiding van dit vermeende eenmalig incident en dat hij werkelijk een gegronde persoonlijke vrees zou hebben ten opzichte van deze autoriteiten, daar hij zonder problemen zijn visum heeft kunnen aanvragen en hij zonder problemen Nigeria op legale wijze heeft kunnen verlaten. Ten derde (c) is het door verzoeker voorgehouden incident – waarbij de auto waarin hij zich rond zijn verjaardag in 2021 bevond met enkele dorpelingen werd tegengehouden door Obazuwa vertegenwoordigers waarna een woordenwisseling ontstond waarbij vooral de anderen aan het woord waren – onvoldoende zwaarwichtig en bovenal, gelet op het feit dat hij nadien geen problemen meer kende in het kader van het algemeen grond- of eigendomsdispuut tussen de Ikoro en Obazuwa, een geïsoleerd incident in het kader van een groter conflict tussen twee gemeenschappen tijdens een passage in een regio waar hij niet eens woonachtig is en waarbij hij niet persoonlijk geïsoleerd werd. Bovendien is verzoekers bewering dat hij, als lid van een bekende familie, in deze context een risico zou lopen in geval van terugkeer slechts gebaseerd op loutere vermoedens en veronderstellingen zonder concrete aanwijzingen. Ten vierde (iv) lijdt het weinig twijfel dat verzoeker hetzelfde paspoort waarmee hij naar

Oekraïne reisde voorlegde bij de Ierse autoriteiten en dat zijn paspoort dus niet geconfisqueerd werd door de agent die zijn reis naar Oekraïne regelde, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat hij bedreigd zou zijn door deze agent en gearresteerd werd naar aanleiding van dit conflict. Niettegenstaande verzoeker bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk werd gewezen op de medewerkingsplicht die in zijn hoofde bestaat, heeft hij bijgevolg niet voldaan aan de medewerkingsplicht en heeft hij de commissaris-generaal opzettelijk proberen te misleiden. Daarnaast (iii) kunnen de door verzoeker neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen. Tot slot (iv) kunnen ook de opmerkingen op de inhoud van het persoonlijk onderhoud en het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken die hij indiende, aan de voorgaande appreciatie niets wijzigen, omwille van de in de bestreden beslissing genoemde redenen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen.

2.3.8.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.8.3. In het verzoekschrift wordt in eerste instantie opgeworpen dat er door de verwerende partij geenszins rekening werd gehouden met de uitzonderlijke en traumatiserende omstandigheden waaronder verzoeker in België aankwam. Hij wijst in het bijzonder op het feit dat hij Oekraïne heeft moeten ontvluchten omdat er daar oorlog uitbrak, dat hij te maken kreeg met zeer expliciet en schaamteloos racisme wanneer hij deze situatie probeerde te ontvluchten en dat het onmogelijk lijkt voor zwarte studenten die Oekraïne ontvluchtten om hun studies te hervatten in de landen waar ze naartoe vluchtten.

De Raad wijst er vooreerst op dat uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoeker of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kunnen inroepen of indien ze geldige redenen aanvoeren om te weigeren er zich op te beroepen. Bijgevolg dient verzoekers onderhavig verzoek om internationale bescherming te worden getoetst ten aanzien van zijn land van nationaliteit, Nigeria, en niet ten aanzien van Oekraïne. Verzoekers verwijzingen naar de situatie voor Afrikanen in Oekraïne en landeninformatie dienaangaande zijn bijgevolg niet dienstig.

Hoewel kan worden aangenomen dat het uitbreken van de oorlog in Oekraïne en de omstandigheden van zijn vlucht vanuit Oekraïne een ingrijpende impact gehad hebben op verzoeker, kunnen deze omstandigheden de concrete motieven van de bestreden beslissing niet ontkrachten. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen stavingstuk bijbrengt ter adstructie van zijn psychologische toestand, laat staan van enige geheugenproblemen ten gevolge van deze traumatische ervaring. Voorts formuleerde verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal, blijkt uit het gehoorverslag dat het persoonlijk onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker beweert wel dat het aldus niet verwonderlijk is dat hij zich soms vergist of enkele zaken niet meer kan herinneren, maar blijft manifest in gebreke *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze de omstandigheden voor zijn aankomst naar België zijn verklaringen zouden hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. Aldus is geenszins aangetoond dat verzoekers voorgehouden traumatische ervaringen een impact gehad hebben op zijn verklaringen. Van een beoordelingsfout in hoofde van de verwerende partij is geenszins sprake. Waar hij aanvoert dat zwarte studenten die Oekraïne ontvluchtten hun studies niet kunnen hervatten in de landen waar ze naartoe zijn gevlucht, stelt de Raad ten overvloede vast dat dit niet meer is dan een blote bewering en dat hoe dan ook niet kan worden ingezien hoe dit een weerslag zou kunnen hebben op de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming.

2.3.8.4. In navolging van de verwerende partij stelt de Raad vast dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij meerdere malen aangeeft Nigeria te hebben verlaten met als doel studies te kunnen aanvatten in het buitenland omdat hij Nigeria niet geschikt vond hiervoor, en dat hij dus niet zozeer zijn land van herkomst diende te ontvluchten omwille van een persoonlijke vrees of persoonlijke problemen aldaar. In het verzoekschrift komt verzoeker in dit verband niet verder dan te wijzen op het feit dat de universiteiten in Nigeria in 2022 voor een lange tijd gesloten waren wegens stakingen en dat dergelijke stakingen van de

universiteiten regelmatig voorkomen in het land. De Raad merkt op dat het tijdelijk sluiten van universiteiten geen vervolging uitmaakt en bovendien een algemeen probleem is, waardoor verzoeker niet persoonlijk gevisieerd wordt.

2.3.8.5. De Raad stelt bovendien en bovenal vast dat de commissaris-generaal terecht oordeelde dat de problemen die verzoeker desalniettemin beweerde te hebben gekend in Nigeria, niet weten te overtuigen ofwel door gebrek aan geloofwaardigheid, ofwel doordat ze onvoldoende zwaarwichtig zijn.

2.3.8.5.1. In verband met zijn problemen in Eket met de cult *Supreme Vikings Confraternity* treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze, in de bestreden beslissing, dienaangaande terecht als volgt motiveert:

***“Ten eerste verklaart u dat u problemen kende met de cult Supreme Vikings Confraternity in Eket waardoor u niet meer zou kunnen teruggaan naar uw thuisstad. U zou in november 2019 in contact zijn gekomen met enkele cultleden die u probeerden te overhalen om zich aan te sluiten bij hen, de Supreme Vikings Confraternity. Na confrontatie met het cultlid K. op 26 november 2019, verliet u Eket. U vertrok echter niet meteen uit Nigeria, maar verbleef gedurende een paar maanden in enkele steden alvorens terug te komen naar Eket. Het duurde vervolgens ongeveer nog een jaar vooraleer u werkelijk uw land van herkomst verliet. U geeft bovendien aan dat Eket een kleine stad is en dat iedereen elkaar kent. Gevraagd of de cultleden dan zouden weten dat u terug was in de stad, reageert u affirmatief. U verklaart echter dat u in die periode geen problemen heeft gekend met de Supreme Vikings Confraternity (NPO, p.24). Het is dan ook opmerkelijk dat u gedurende al die tijd, een klein jaar, niet benaderd bent geweest door een van de cultleden. Indien zij u werkelijk hadden willen rekruteren voor hun cult, lijkt het dan ook aannemelijk dat ze u hierover na uw terugkeer opnieuw zouden aanspreken. Niets wijst er dan ook op dat u enige problemen hieromtrent zou kennen in geval van terugkeer naar uw land van herkomst – met name naar uw thuisstad Eket. U leefde immers gedurende één jaar, met tussenperiodes in Ikoro, zonder enige problemen in deze stad (in de periode 2020-2021) – nadat u in november 2019 benaderd zou zijn door enkele cultleden.*”**

Bovendien dient er te worden vastgesteld dat u niet heeft weten te overtuigen wat betreft de actor(en) van vervolging door de door u weinig overtuigende en veranderende verklaringen over de spijfiguur in het asielrelaas – met name de persoon die u zou willen rekruteren voor de cult. U geeft aan dat uw toetreding telkens ter sprake kwam toen u K. of zijn vrienden zag. Gevraagd naar die vrienden, geeft u aan dat u ze niet echt kent, maar ze meestal rond S. hingen (NPO, p.22). Aangezien u tot dan S. nog niet vermeld had tijdens het persoonlijk onderhoud, wordt er u gevraagd wie S. is waarop u aangeeft dat u zich vergiste. U bedoelde namelijk K. en niet S. (NPO, p.21). Dit is echter niet de enige keer dat u zich vergist tussen deze twee namen. Wanneer u bijvoorbeeld vertelt over de gebeurtenis hoe de vrienden van K. u probeerden te overtuigen op restaurant, dient u meerdere malen gewezen te worden op het feit dat u K. en S. door elkaar haalt. Ook na deze confrontatie, wanneer u de avond meer in detail bespreekt blijft u de personen K. en S. steeds door elkaar te halen (NPO, p.23).

Niet alleen de namen slaat u door elkaar, meer zelfs, u blijkt zelf niet goed de opeenvolging van de evenementen te kennen en past uw antwoorden telkens aan, aan de gestelde vragen. Zo geeft u eerst aan dat u in eerste instantie met S. aan het praten was toen u O. en P. tegenkwam. Na de confrontatie met uw eigen verklaring dat P. de roepnaam is van S., past u uw antwoord opnieuw aan. U zou namelijk met O. en S. aan het eten zijn. Gevraagd wie u dan tegenkwam, zou u opeens u met O. en K. aan het eten zijn en verklaart u dat S. zich daarna pas aansloot bij het gezelschap. U verandert uw verhaal nog een vierde maal en stelt dat O. u opzocht in het restaurant wanneer u op K. aan het wachten was. Pas daarna kwamen ook K. en S. (NPO, p.23) – dit ter illustratie van uw wat verwarrende en weinig duidelijke verklaringen over uw aanvaringen met de vermeende cultleden in Eket. Hoewel de aanvaring met de *Supreme Vikings Confraternity* de spil zou gevormd hebben van uw vlucht uit Eket, is het dan ook zeer bijzonder te noemen dat u er niet in slaagt om een consistent verhaal af te leveren. ***Uw constante veranderingen van uw relaas alsook het gebrek aan een duidelijk beeld van de beweerde actor(en) van vervolging ondermijnen derhalve de geloofwaardigheid van de door u naar voren geschoven problemen met de Supreme Vikings Confraternity.*”**

In het verzoekschrift benadrukt verzoeker in dit verband dat hij tijdens de eenjarige periode waarin hij in zijn thuisstad Eket verbleef na de problemen met de voormelde cult, geen normaal leven leidde, aangezien hij ondergedoken leefde in afwachting tot hij het land kon verlaten en hij in die periode over en weer ging tussen Eket en Benin omdat hij niet te lang op één plek kon blijven. De Raad merkt in dit verband vooreerst op dat verzoeker wel degelijk verklaarde in die periode zowel in Eket als in Benin te hebben gewoond,

doch uit zijn verklaringen kan geenszins worden afgeleid dat dit een bewuste keuze was omdat hij het gevoel had dat hij niet lang op dezelfde plaats kon leven omwille van zijn problemen met de cult. Bovendien verklaart hij zelf dat hij na zijn problemen met de cult, minstens één aaneensluitende periode van minstens twee tot drie maanden, wat een aanzienlijke periode is in deze context, in Eket heeft gewoond (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 24). Dat hij ondergedoken leefde in die periode dient ook te worden genuanceerd in het licht van zijn verklaring dat hij overdag bij zijn vriend doorbracht en 's nachts vlug naar huis ging. Verzoeker verklaart zelf dat Eket een kleine stad is en dat iedereen er iedereen kent. Als hij elke nacht van zijn vriend naar zijn huis ging, was de kans groot dat iemand hem zou gezien hebben en dat de leden van de cult, die hem wilden rekruteren, dit te weten zouden gekomen zijn. Het blijft dan ook bevreemdend dat verzoeker deze periode zonder problemen in Eket heeft kunnen verblijven.

Verzoekers bewering in het verzoekschrift dat hij de namen van de cultleden K. en S., die hem poogden te rekruteren, altijd door elkaar haalt omdat dit twee personen zijn die altijd samen waren en dat "P." de bijnaam van S. was, doet geen afbreuk aan de pertinente vaststelling dat hij geen duidelijk beeld schept van de beweerde actor(en) van vervolging in dit verband. De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij de aanvang van zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal enkel spreekt over K., en pas later tijdens het persoonlijk onderhoud uit het niets de naam S. opwerpt. Zelfs in zoverre wordt aangenomen dat K. en S. (ook gekend onder de naam "P.") twee verschillende personen zijn, dan nog neemt dit niet weg dat uit een eenvoudige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud duidelijk blijkt dat verzoeker meermaals de namen van deze twee personen door elkaar gebruikt en geen duidelijk beeld schept van deze personen in hun rol in het kader van zijn voorgehouden asielrelaas (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 23.- 24). Aangezien zij naar voren worden geschoven als de actoren van vervolging, kan worden verwacht dat verzoeker duidelijk en consistent kan vertellen over deze personen en hun rol binnen zijn relaas, *quod non in casu*.

Tot slot gaat verzoeker in het verzoekschrift ook nog in op de terechte en pertinente conclusie van de commissaris-generaal dat hij niet alleen de namen van de cultleden door elkaar slaat, maar tevens de opeenvolging van evenementen niet goed kent en dat hij zijn antwoorden telkens aanpast aan de gestelde vragen en met name wat betreft de dag waarop hij met enkele leden van de cult afsprak in een restaurant. Waar verzoeker betoogt dat het normaal is dat hij zijn antwoorden aanpaste aangezien hij uit de bijkomende vragen begreep dat zijn voorgaande antwoorden verkeerd begrepen werden, merkt de Raad op dat verzoekers verklaringen ter antwoord op de bijkomende vragen geen loutere verduidelijkingen waren van zijn eerdere verklaringen, maar integendeel en wel degelijk inhoudelijke aanpassingen ervan uitmaken.

Dat deze gebeurtenissen zich afspeelden in 2019 en dat verzoeker ondertussen veel heeft meegemaakt, meer bepaald dat hij verschillende keren binnen Nigeria moest verhuizen, dat hij verhuisde naar Oekraïne, dat hij zich plots in een oorlogszone bevond en dat hij moest vluchten en onderweg ook nog zeer slecht werd behandeld, kan, mede gelet op de bovenvermelde overwegingen opgenomen onder punt 2.3.8.3., niet worden aangenomen ter verschoning van het feit dat zijn verklaringen manifest en herhaaldelijk veranderlijk zijn. In zoverre verzoeker de vaststellingen die in dit kader worden gedaan in de bestreden beslissing in het voorliggende verzoekschrift tracht toe te schrijven aan het tijdsverloop sedert de door hem aangehaalde gebeurtenissen, dient te worden opgemerkt dat verzoeker reeds werd gehoord vier maanden nadat hij in België aankwam. Het tijdsverloop sedert de feiten kan de gedane vaststellingen dan ook in het geheel niet verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag hoe dan ook worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij bij machte zou moeten zijn deze in een later stadium op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten.

In zoverre verzoeker stelt dat zijn veranderlijke verklaringen te verklaren vallen door vergissingen als gevolg van stress, wijst de Raad erop dat, hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, dit verzoeker niet ontslaat van de plicht zijn relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven geen details betreffen. Het argument veel stress te hebben gehad tijdens voormeld verhoor doet dan ook geen afbreuk aan deze

plicht en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissing (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Bovendien, zo weze herhaald, kan redelijkerwijze worden verwacht dat bepalende ervaringen in iemands leven dermate in het geheugen gegrift staan dat deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven. Verder benadrukt de Raad nog dat er *in casu* geen gegevens voorhanden zijn waaruit blijkt dat stress of eventuele geheugenproblemen verzoeker verhinderd zouden hebben op volwaardige, zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan de administratieve procedure en zijn asielmotieven op een dienstige wijze uiteen te zetten.

Gelet op verzoekers constante veranderingen van zijn relaas, alsook op het gebrek aan een duidelijk beeld van de beweerde actor(en) van vervolging, wordt de geloofwaardigheid van de beweerde problemen met de cult *Supreme Vikings Confraternity* danig ondermijnd. Verzoeker kan niet dienstig betogen dat deze problemen en de daaruit volgende vrees ten onrechte onderschat worden, gelet op het geheel van de pertinente, terechte en in het administratief dossier steun vindende overwegingen die ertoe nopen dat aan deze problemen en vrees geen geloof kan worden gehecht. Dat algemeen geweten is dat bendes zoals de voornoemde cult voor veel geweld in Nigeria zorgen, is dan weer een louter algemeen betoog waarmee verzoeker de geloofwaardigheid van zijn beweerde persoonlijke problemen met de cult niet vermag te herstellen.

2.3.8.5.2. In verband met verzoekers bewering dat hij niet naar Nigeria kan terugkeren omdat hij de politie vreest die nog steeds naar hem op zoek is, na een eenmalig incident met twee militairen, oordeelt de Raad vooreerst dat de commissaris-generaal terecht vraagtekens plaatst bij het vermeende incident met de militairen, daar verzoeker dit volledig onvermeld liet wanneer hij de kans kreeg om vrijuit zijn problemen in Nigeria te beschrijven tijdens het persoonlijk onderhoud, terwijl hij dit wel spontaan vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, en daar hij, wanneer hij hiernaar uitdrukkelijk werd gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud, niet kon duiden wie die militairen waren of wanneer dit incident plaatsvond, (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 25-26). Verzoeker brengt hier geen concreet verweer tegenin. Gelet op het voorgaande kan evenmin aangenomen worden dat verzoeker nog steeds zou worden gezocht door de Nigeriaanse politie naar aanleiding van dit niet geloofwaardig eenmalig incident. Bovendien verklaart verzoeker enerzijds nog uitdrukkelijk dat hij nadien geen problemen meer kende met de militairen omdat hij de plaats ontweek waar dit vermeende incident zou gebeurd zijn (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 26). Hieruit blijkt geenszins dat verzoeker gezocht zou worden. Anderzijds blijkt uit zijn verklaringen dat hij zonder problemen zijn visum heeft kunnen aanvragen en dat hij Nigeria zonder problemen op een legale wijze heeft kunnen verlaten. Dit alles wijst erop dat de vermeende aanvaring met de militairen een geïsoleerd incident betreft en dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaring dat hij gezocht wordt door de Nigeriaanse autoriteiten.

In het verzoekschrift betoogt verzoeker andermaal dat hij *“constant in beweging”* was en vaak moest verhuizen en dat hij daardoor de politie en militairen enigszins kon ontwijken. De Raad merkt in dit verband vooreerst op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud insinueert dat hij geen problemen meer had met de militairen omdat hij de plaats waar het vermeende incident zou hebben plaatsgevonden, probeerde te vermijden en verklaart dat hij regelmatig verhuisde. Verzoeker maakt echter nergens melding van het feit dat hij de militairen kon ontwijken doordat hij regelmatig verhuisde. Los daarvan voegt de Raad nog toe dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij, telkens hij verhuisde, steeds enkele maanden ter plaatse zou hebben gewoond. Mocht verzoeker effectief gezocht worden, zou hij in die periodes aldus kunnen gevonden worden. Waar hij voorts nog oppert dat het gegeven dat hij problemen had met de politie in één staat, niet uitsluit dat hij een paspoort kon vragen en het land kon verlaten, daar dit in Nigeria los van elkaar staat, oordeelt de Raad dat dit niet meer is dan een blote bewering die hij geenszins weet hard te maken.

2.3.8.5.3. Vervolgens gaat verzoeker in het verzoekschrift in op het door hem voorgehouden incident dat zou hebben plaatsgevonden in de context van het grond- of eigendomsdispuut tussen de Ikoro en Obazuwa en zijn bewering dat hij, als lid van een bekende familie, een doelwit zou vormen. De bestreden beslissing overweegt hierover als volgt:

“Vervolgens haalt u ook het algemene grond- of eigendomsdispuut tussen de Ikoro en Obazuwa aan als reden waarom u niet meer terug zou kunnen gaan naar Pere quarters, Benin City. U geeft aan dat enkele dagen na uw verjaardag in 2021 de auto waarin u zich bevond met nog enkele dorpelingen erin werd tegengehouden door Obazuwa vertegenwoordigers. Na dit incident, louter een woordenwisseling waarbij u vooral de anderen aan het woord liet, kende u geen problemen meer in het

kader van dit algemene probleem hoewel u nog enkele dagen in Ikoro verbleef alvorens naar Abuja te vertrekken. **Dit incident lijkt bijgevolg niet enkel voldoende zwaarwichtig in het kader van de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, het draait hier bovenal eveneens om een geïsoleerd incident waarbij u niet persoonlijk geïnterviewd werd – in het kader van een groter conflict tussen twee gemeenschappen – tijdens een passage in een regio waar u niet eens woonachtig was.**

U geeft verder aan dat u een doelwit zou zijn indien u terug zou gaan omdat uw familie een gekende familie is in Ikoro. U verklaart dat uw vader waarschijnlijk in Pere quarters verblijft, maar vaak rondreist (NPO, p.4, 12, 29). Dat u, als lid van een bekende familie, een risico zou vormen in geval van terugkeer is slechts gebaseerd op loutere vermoedens en veronderstellingen zonder concrete aanwijzingen. Bovendien heeft u nooit enige problemen in Nigeria gekend omwille van uw lidmaatschap van een 'bekende' familie toen u nog in Nigeria verbleef. Gevraagd naar andere familieleden in Ikoro, geeft u bovendien aan dat deze verre familieleden zijn. Gevraagd of zij dan eventueel problemen kennen met de Obazuwa mensen, geeft u aan dat u denkt van wel maar u niet vaak met hen communiceert. Het is opvallend dat iemand die beweert een persoonlijke vrees te hebben vervolgd te worden door de Obazuwa louter omwille van uw herkomst zo weinig op de hoogte is van eventuele problemen, noch van uw familieleden, die net als u een vermeend doelwit zouden kunnen vormen en problemen zouden kunnen ondervinden naar aanleiding van dit landdispuut. Verder geeft u aan dat degene met wie u wel communiceert wel problemen zouden kennen. Zo verklaart u dat als het niet de Obazuwa zijn, het met Benin mensen [is]. En dan heb je ook nog het Hausa conflict (NPO, p.29). Het is dan ook duidelijk dat u alleen de algemene situatie aanhaalt en op geen enkel moment een persoonlijke vrees. Het lijkt erop dat u alle mogelijke conflicten in of verder uit uw regio van herkomst aanhaalt zonder dat u ook maar in het minst kan aantonen op welke manier uzelf persoonlijk geraakt zou kunnen worden ten gevolge van deze disputen of conflicten. Bovendien dient er ook te worden gewezen op de vaststelling dat - hoewel u verklaart een risico te lopen omwille van uw familiebanden - uw vader dit in zijn beëdigde verklaring niet vermeldt. Integendeel, hij verklaart dat u net slachtoffer zou worden omdat u een youth executive bent, iets wat u tijdens uw persoonlijk onderhoud hoegenaamd niet zelf vermeldt. Verder legde u tijdens uw persoonlijk onderhoud een USB stick voor. De bestanden 16 a-d hebben betrekking op het Obazuwa conflict, waarvan twee videofragmenten van een bepaalde nieuwszender. Hoewel deze niet gedateerd zijn, werd er één van de video's teruggevonden via Youtube. Daaruit blijkt dat het filmpje werd opgeladen op 14.08.2021. Diezelfde nieuwszender maakte echter reeds in december 2020 notie van het Obazuwa conflict. Dat zou erop wijzen dat het conflict reeds gaande was toen u besliste Ikoro te bezoeken wat demonstreert dat u weinig persoonlijke vrees had om geïnterviewd te worden op dat ogenblik omwille van dit specifieke conflict wat uw persoonlijke vrees verder ondermijnt (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). De twee andere video's (a-b) filmen een hand die een huls van een kogel vastheeft en een man die een kogel in de lucht afvuurt. De persoon die filmt komt echter niet in beeld. Er kan daarom niet met zekerheid worden bevestigd dat deze beelden enerzijds door u gefilmd werden en anderzijds zij in Ikoro gefilmd zijn. Bovendien bewijzen deze beelden ook niet dat er effectief een conflict gaande is in de regio. Bijgevolg hebben deze beelden geen meerwaarde in het kader van uw asielrelaas."

Wat betreft het vermeende incident waarbij de auto, waarin verzoeker zich rond zijn verjaardag in 2021 bevond met enkele dorpelingen, werd tegengehouden door Obazuwa vertegenwoordigers en waarna een woordenwisseling ontstond waarbij vooral de anderen aan het woord waren, benadrukt de Raad vooreerst terdege en terecht dat de commissaris-generaal terecht oordeelde dat dit incident onvoldoende zwaarwichtig en geïsoleerd is en dat verzoeker er niet persoonlijk geïnterviewd werd.

In verband met zijn bewering aangaande zijn vrees als lid van een gekende familie in Ikoro, betoogt verzoeker dat het *an sich* niet uitmaakt dat hijzelf niet op de hoogte is van incidenten waarvan zijn familieleden het slachtoffer waren. De Raad merkt, in navolging van de verwerende partij, op dat dit wel uitmaakt daar zijn aangehouden vrees nu volledig gebaseerd is op vermoedens en veronderstellingen zonder enige concrete aanwijzingen. Het is in dit verband ook niet voldoende dat verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij weet dat zijn familie bekend is in Ikoro met alle gevolgen van dien, zonder enig incident te vernoemen waarmee hij deze vrees kan concretiseren en staven. Dat het voor verzoeker moeilijk zou zijn om informatie te weten te komen over wat zijn familieleden al meemaakten omwille van hun gekendheid, aangezien hij nauwelijks contact met hen onderhoudt, bevestigt alleen maar verder dat hij deze vrees louter baseert op vermoedens en veronderstellingen.

Verder verduidelijkt verzoeker in het verzoekschrift het voormelde incident en verklaart hij dat hij, samen met de anderen die in de auto zaten toen zij werden tegengehouden door de Obazuwa-vertegenwoordigers, "Youth Executives" genoemd werden omdat zij op pad werden gestuurd om de

vaststellingen van andere dorpsgenoten te verifiëren dat de Obazuwa een banner hadden opgehangen op hun land. Met deze *post factum* verklaringen en bijstellingen lijkt verzoeker te pogen om verduidelijking te bieden waarom zijn vader, in de door verzoeker in het kader van de administratieve procedure neergelegde beëdigde verklaring, verklaarde dat verzoeker gevisieerd zou worden omwille van het feit dat hij een “Youth Executive” is. De Raad merkt op dat verzoeker hiermee evenwel geenszins verduidelijkt waarom zijn vrees omwille van zijn familiebanden volledig onvermeld blijft in de beëdigde verklaring van zijn vader. Anderzijds heeft verzoeker zelf bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, enig gewag gemaakt van het gegeven dat hij een “Youth Executive” zou zijn en daardoor problemen zou vrezen bij terugkeer naar Nigeria.

2.3.8.5.4. Verder wordt in de bestreden beslissing ook terecht gesteld dat er weinig twijfel is dat verzoekers paspoort niet geconfisqueerd werd door de agent die zijn reis naar Oekraïne regelde, dat er daardoor geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat hij bedreigd zou zijn door deze agent en gearresteerd werd naar aanleiding van dit conflict en dat hieruit blijkt dat verzoeker niet heeft voldaan aan de medewerkingsplicht en dat hij de commissaris-generaal opzettelijk heeft proberen te misleiden. Concreet overweegt de bestreden beslissing hieromtrent als volgt:

“Tot slot dient er ook gewezen te worden op het feit dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud aangaf dat uw paspoort afgenomen werd door de agent die uw trip naar Oekraïne regelde na een gelddispuut. Dit paspoort zou geldig zijn van 2017 tot 2022 (NPO, p.15) Uit de documenten die u voorlegde, blijkt echter dat u tijdens uw verblijf in België een visumaanvraag indiende bij de Ierse ambassade op 22 april 2022 (zie administratief dossier). Uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt, blijkt dat het om evidente redenen noodzakelijk is om een paspoort voor te leggen bij een dergelijke visumaanvraag (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Het is dan ook opmerkelijk dat u in uw visumaanvraag toevallig ook een paspoort voorlegde waarvan de geldigheid 2017- 2022 is. Het lijkt dan ook weinig twijfel dat u hetzelfde paspoort waarmee u naar Oekraïne reisde voorlegde bij de Ierse autoriteiten en uw paspoort dus niet geconfisqueerd werd door de agent in kwestie. Er kan bijgevolg ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u werkelijk bedreigd zou zijn door deze agent en gearresteerd werd naar aanleiding van het conflict tussen u, uw neef en de agent. Op een verzoeker om internationale bescherming rust de medewerkingsplicht wat onder meer inhoudt dat u correcte verklaringen aflegt. Niettegenstaande u bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op deze medewerkingsplicht, blijkt bijgevolg dat u hier niet aan heeft voldaan en u opzettelijk het commissariaat-generaal heeft proberen te misleiden (NPO, p.2).”

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. In het verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan te volharden dat hij niet langer in het bezit is van zijn paspoort en te stellen dat hij voor het visum een formulier dat hij op de website van de ambassade vond afdruckte en dat hij naar de Ierse ambassade ging, maar dat het hem niet lukte om er binnen te gaan. De Raad oordeelt dat deze *post factum* toevoegingen geenszins afbreuk doen aan de voorgaande pertinente overwegingen, waaruit genoegzaam blijkt dat verzoeker de asielinstanties heeft pogen te misleiden aangaande zijn identiteitsdocumenten.

2.3.8.5.5. In het verzoekschrift betoogt verzoeker ook dat hij, waar hij ook kwam, slachtoffer werd van geweld en discriminatie, omdat hij gestudeerd heeft en welbespraakt en van goede afkomst is. Zo zou hij tot driemaal toe dakloos geweest zijn omdat niemand hem een huis of kamer wilde verhuren en kon hij nergens werk krijgen. Hij oppert verder dat indien hij naar Nigeria zou moeten terugkeren, hij nu nog meer gevisieerd zou worden daar hij lang uit het land afwezig is geweest en hij op sociale media foto's publiceerde van zijn verblijf in Oekraïne en België.

De Raad stelt vast dat, hoewel verzoeker in zijn persoonlijk onderhoud melding maakte dat hij in Nigeria zou worden gediscrimineerd en in zijn opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud dit ook benadrukte, dit geenszins blijkt uit zijn verklaringen. In navolging van de verwerende partij stelt de Raad immers vast dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij altijd kon werken, en dat hij wel degelijk de mogelijkheid had om een woning te huren (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 5, 8). Ook van andere vormen van discriminatie is er volgens zijn verklaringen geen sprake. Daarnaast wordt de commissaris-generaal bijgetreden waar hij stelt dat ook uit de door verzoeker tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten niet valt op te maken dat hij in Nigeria gediscrimineerd werd.

De Raad wijst er bovendien op dat om tot de erkenning van de status van vluchteling te kunnen leiden, discriminatie en achterstelling van dien aard moeten zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met ‘vervolging’ in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de

gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Van ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, zoals opgenomen in de definitie van de subsidiaire bescherming uit artikel 48/4, §2, b), van de Vreemdelingenwet, kan, met verwijzing naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens inzake artikel 3 van het EVRM, slechts gewag worden gemaakt indien de slechte behandeling een “*minimum level of severity*” bereikt, waarvan de beoordeling afhankelijk is van alle omstandigheden van de zaak.

Dat hij bij een terugkeer naar Nigeria nog meer zou geïsoleerd worden wegens zijn lange afwezigheid en het plaatsen van foto's van zijn verblijf in Oekraïne en België op sociale media, stipt de Raad ten overvloede nog aan dat verzoeker met deze blote en niet geconcretiseerde bewering geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aantoonde.

2.3.8.5.6. Waar in het verzoekschrift nog wordt opgeworpen dat de verwerende partij de ernst van zijn situatie in Nigeria onderschatte, dat zij onvoldoende rekening hield met de frequentie waarop verzoeker getuige was van of betrokken was bij gewelddadige incidenten en dat zij teveel ieder incident afzonderlijk analyseerde zonder met hun samenhang rekening te houden, benadrukt de Raad dat, gelet op het voorgaande, geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen met de cult *Supreme Vikings Confraternity*, noch aan zijn beweringen dat hij gezocht wordt door de Nigeriaanse autoriteiten na een aanvaring met twee militairen, dat hij als lid van een bekende familie in Ikoro een doelwit zou vormen bij terugkeer in de context van het algemeen grond- of eigendomsdispuut tussen de Ikoro en Obazuwa, dat hij bedreigd werd door de agent die zijn reis naar Oekraïne regelde vanwege een gelddispuut en dat hij overal gediscrimineerd werd, o.a. met betrekking tot huisvesting en werk, omwille van zijn taal. Door deze incidenten in hun samenhang te bekijken, wordt geen afbreuk gedaan aan het feit dat deze verschillende incidenten ongeloofwaardig zijn. Enkel de geloofwaardigheid van het incident waarbij de auto, waarin hij zich rond zijn verjaardag in 2021 bevond met enkele dorpelingen, werd tegengehouden door Obazuwa-vertegenwoordigers, en waarna een woordenwisseling ontstond waarbij vooral de anderen aan het woord waren, wordt niet *per se* in twijfel getrokken, maar dit incident is, gelet op het voorgaande, onvoldoende zwaarwichtig en te geïsoleerd opdat er sprake zou kunnen zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin in hoofde van verzoeker.

2.3.8.6. Verzoeker voert voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de procedure voorgelegde en nog niet aan bod gekomen documenten, noch met betrekking tot de opmerkingen die hij neerlegde over de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal en over het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.8.7. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker zijn voorgehouden asielrelaas niet aannemelijk maakt. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.8.8. Waar verzoeker nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat hij reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.3.8.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel

48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.9.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

2.3.9.2. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing dienaangaande en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel in de deelstaten Edo en Akwa Ibom weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen plaatsvinden, maar dat er voor burgers in deze deelstaten geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de vernoemde deelstaat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar algemene informatie inzake de veiligheidssituatie in Nigeria en het geweld uitgaande van onder meer gewapende bendes, Boko Haram en de politie (stukken 3 t.e.m. 8 bij het verzoekschrift). Uit de door verzoeker bijgebrachte informatie kan echter niet blijken dat het geweld waarvan sprake beantwoordt aan de criteria, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Nu voor de deelstaten Edo en Akwa geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, moet opgemerkt worden dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt.

2.3.9.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.10. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad merkt op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een *protection officer* die het Engels machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS